

“La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul” (Ioan I, 1)

Cuvântul

Buletinul Misiunii Ortodoxe Române “Sfinții Trei Ierarhi” Seattle-nr. (129-130) sept-oct/2005

Troparul

*“Mîntuiește,
Doamne, poporul
Tău și binecuvîntează
moștenirea Ta; biruință
binecredincioșilor creștini
asupra celui potrivnic
dăruiește și cu Crucea Ta
păzește pe poporul Tău”*

Condacul

*“De trei ori fericita și
preacinstita Cruce, ție ne
închinăm credincioșii și
te mărim, veselindu-ne de
dumnezeiasca ta înălțare;
ci ca o pavază și armă
nebiruită, ocrotește și
acoperă cu darul tău, pe
cei ce cântă: Bucură-te,
Cinstita Cruce, păzitoare a
creștinilor!”*

Înălțarea Sfintei Cruci

Parintele Gh. Calciu - Sfânta Cruce. Legendă și Istorie

Sfânta Cruce este un obiect excepțional al venerației creștine pentru că, fiecare credincios, atunci când o venerază, vede în ea instrumentul de răscumpărare al omenirii prin pătimirea Domnului, tăria credinței, Biserica și mântuirea. De aceea, simpla facere a semnelui crucii, este un act de devoțiune adresat Sfintei Treimi, o mărturisire a credinței noastre ortodoxe, o certitudine a apărării noastre împotriva satanei și a tuturor relelor care vin de la el, rele care atacă și sufletul și trupul nostru.

Fiind atât de prezentă în viața noastră, pietatea populară a creat o serie de legende evlavioase în legătură cu Sfânta Cruce, originea ei și puterea ei izgonitoare de draci.

Cea mai interesantă legendă pioasă este legarea crucii de pomul cunoașterii din rai. La moartea lui Adam, fiii săi au hotărât să-i facă sicriul din pomul care semnificase păcatul neascultării protopărinților noștri. Copacul uriaș a fost tăiat. Sicriul lui Adam a consumat o parte infimă din lemn. Tot ce a rămas a fost păstrat ca un semn al amintirii păcatului și a promisiunii răscumpărării noastre.

Când Noe a primit poruncă să construiască arca – simbolul mântuirii noastre, Biserica – el a folosit marele copac din mijlocul raiului, tocmai fiindcă era legat de promisiunea salvării. Corabia l-a purtat pe el și familia lui și toate animalele aduse în corabie după porunca lui Dumnezeu. La terminarea potopului, apele au adus părți din lemnul corăbiei până în țara sfântă. Oamenii au văzut lemnul care era dintr-o esență necunoscută și foarte tare.

Un dulgher a luat tot ce a găsit din copacul respectiv și a cioplit o masă mare și grea, care sa moștenit din generație în generație, până în vremea lui Iisus. După ce, prin intrigile și acuzațiile evreiești, Mântuitorul a fost condamnat la moartea prin cruce, ultimul descendent al vechiului dulgher și-a adus aminte de lemnul cel special moștenit de la strămoși și a făcut din masă o cruce mare și grea pe care a oferit-o spre crucificarea aceluia înșelător și răzvrătit pe care sine-driul Îl condamnase la moarte, cerând apoi confirmarea sentinței lor de la procuratorul roman

Pilat. Astfel a murit Iisus pe crucea făcută din lemnul păcatului adamic, lemn care a devenit instrumentul ispășirii păcatelor omenirii prezente atunci și cea viitoare, până la Judecata Finală.

Legenda, ca orice altă legendă, ascunde în ea o fărâmă de adevăr istoric, dar, mai ales, un sens spiritual pe care evlavie populara l-a însămânțat în ea. Cel mai important element al acestei legende este legarea ei de păcatul adamic și de iertarea neamului omenesc. Acolo unde Adam a greșit, acolo s-a făcut și făgăduința mântuirii viitoare.

Istoriceste, Sfânta Cruce a existat și pe ea a fost răstignit Mântuitorul, așa cum ne spun Sfintele Evanghelii, aproape în mod identic: „Și ducându-și crucea, a ieșit la locul ce se cheamă al Căpățânii, care, pe evreiește se zice Golgota, unde L-au răstignit și, împreună cu El, pe alți doi, de o parte și de alta, iar în mijloc, pe Iisus.” (Ioan 19: 17- 18)

Acolo, pe cruce și pe sângele curs din trupul Domnului, a fost întemeiată în mod mistic Biserica, pe care Iisus o trece în istorie prin pogorârea Sfântului Duh peste Apostoli la Cincizecime. De atunci, crucea a devenit simbolul mântuirii prin jertfa lui Iisus care ne duce, prin pocăință, la Învierea Lui și la învierea noastră a tuturor.

Golgota a rămas ca un loc blestemat. Guo-naiele Ierusalimului au început să fie aruncate acolo, dar Dumnezeu a schimbat cursul istoriei și, prin decretul lui Constantin cel Mare, creștinismul a fost scos de sub interdicția legii romane și i s-au dat aceleași drepturi ca oricărei alte religii a imperiului, prin decretul de la Milano, din 313. Prin punerea semnelui crucii pe scuturile ostașilor împăratului Constantin, acest semn al mântuirii nu a mai fost un prilej de pedeapsă pentru creștini. Până atunci, așa cum vedem în catacombele romane, creștinii foloseau semnul crucii pe morminte sau pe pereții catacombelor într-o formă disimulată, ca o ancoră (cel mai adesea) ca un trident, sau ca o svastică. De atunci începe venerarea deschisă a crucii, ca simbol mistic al suferinței și al Învierii Domnului. (continuare în pagina 2)

Cea care aduce la iveală Crucea cea adevărată, spre venerarea întregii omenirii creștine, a fost Sfânta Elena, mama împăratului Constantin. Aceasta a cerut Împăratului să-i dea bani pentru a face săpături pe Golgota spre a descoperi Sfânta Cruce.

Dumnezeu i-a ajutat și crucea a fost dezgropată în 326. Nu a fost greu să fie recunoscută, fiind singura care avea cuie bătute în ea, fiindcă cei doi tâlhari fuseseră legați cu funii pe crucile lor. Pentru mai bună verificare, crucea a fost așezată peste un mort, care a înviat și a rostit cuvinte de slavă lui Dumnezeu.

Aceasta este crucea despre care Sf. Apostol Pavel scrie: „Căci cuvântul crucii este, pentru cei ce pier, nebunie, iar pentru noi, cei ce ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu, căci scris este: pierd-voi înțelepciunea celor înțelepți și știința celor învățați o voi nimici. (1 Cor, 18-19)

Sfânta Elena, așa cum ne spun Ambrozie, Rufinus și alți urmași ai apostolilor, a trimis două cuie din crucea Domnului fiului ei Constantin, unul din cuie fiind încastrat într-o diademă. Crucea a fost pusă în basilica Sfânta Cruce din Ierusalim, zidită de împărăteasa Elena. Acolo era, de asemenea, un cui și placa pe care Pilat pusese să se scrie INRI. În fața bazilicii, a fost înălțată o cruce de metal pe care, împăratul Teodosie al doilea a acoperit-o cu aur și diamante în 417.

În urma unui război cu Perșii, Sfânta Cruce a fost luată ca un trofeu de mare valoare și astfel Ierusalimul a rămas fără obiectul de venerare cel mai sacru. La câțiva ani după aceasta, împăratul Heraclius a pornit un război contra Perșilor pentru a recuceri obiectul sacru al crucii. Era în anul 614. Perșii sunt înfrânți, crucea este adusă cu mare cinste la Ierusalim și patriarhul orașului a înălțat-o în fața poporului, în ziua de 14 Septembrie, când tot poporul a căzut în genunchi și a cântat cu lacrimi: „Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă Învierea Ta o lăudăm și o mărim”.

Sfânta cruce s-a pierdut, nu au mai rămas decât părți din ea, aflate în proprietatea unor Patriarhii. Este sigur că, în perioada iconoclasmului, crucea a fost negată ca și icoanele. Poate că a fost ascunsă de patriarhul Ierusalimului, eventual, descompusă în bucăți spre a fi mai ușor de ascuns și apoi, scoasă din nou la iveală. Se presupune că a fost trimisă la Constantinopol, atunci când pericolul musulman a crescut și că a stat acolo până în preajma căderii Constantinopolului. Unii istorici cred că atunci crucea a fost desfăcută în bucăți mai mici și trimisă diferitelor patriarhii spre salvarea ei. În felul acesta cei care duceau bucățile de cruce puteau trece prin controlul musulman fără pericol.

Dar chiar dacă astăzi avem doar fragmente ale sfintei cruci, simbolul crucii reprezentat în multiple forme, rămâne ca semn al morții și Învierii Domnului nostru Iisus Hristos spre care martirii își aținteau ochii în timpul suferinței și mureau fericiți. Crucea evocă patima mântuitoare pentru lume a lui Iisus. În ea se recapitulează întreaga Lui viață.

„El a purtat păcatele noastre în trupul Său pe lemn pentru ca noi, murind față de păcate, să trăim spre îndreptare”, spune Sf. Petru în întâia sa epistolă sobornicească, la capitoul 2, vers 24. Paradoxul credinței creștine constă în aceea ca puterea lui Dumnezeu se arată în suferință, pe cruce, căci așa cum mărturisește Sf. Pavel, „când sunt slab, atunci sunt tare”. (2 Cor. 12)

Pe de o parte, crucea descoperă starea de păcat a lumii și responsabilitatea omului pentru organizarea infernală a veacului nostru și,

pe de altă parte este provocarea lui Dumnezeu contra concepției fataliste a răului și a morții, căci ea constituie cursa în care Mântuitorul a prins pe stăpânitorul lumii acesteia. Pe de altă parte, crucea este și simbolul Bisericii lui Hristos care stă cu rădăcina înfiptă în dealul Golgotei trăgându-și seva din sângele jertfei lui Iisus. Ea se înalță până la cer prin brațul vertical și cuprinde în ea întreaga lume pe care o îmbrățișează salvator prin brațele orizontale. Ea închipuie verticalitatea bisericii, înălțarea la ceruri și dimensiunea ei orizontală, socială, pentru toată viața pământească a omului. (Paragraf construit pe datele din Dicționar de Teologie Ortodoxa de Preot prof. Ion Bria, B.O.R. 1994)

Catehism Ortodox

Continuind cu explicarea Sfintei Liturghii, am gasit de cuviinta sa folosesc citate dintr-o lucrare a Parintelui Florin Botezan de la Biserica Mihai Viteazul din Alba Iulia, lucrare pe care o puteti gasi integral la adresa www.biserica-mihai-viteazul.ro. Puteti gasi acolo, pe langa rugaciuni și acatiste, multe articole ziditoare pe care vi le recomandam din toata inima.

Liturghia ne uneste pe toti în slujirea lui Dumnezeu, este o împreună-slujire a clerului și a credinciosilor. În slujbă alternează dialogurile dintre preot și credinciosi în care preotul îl reprezintă pe Hristos, devenind purtătorul de cuvânt al comunității în fata lui Dumnezeu, credinciosii întărind cererile prin răspunsul “Doamne miluieste” și exprimându-și totala adeziune prin cuvântul “Amin”. Fiecare își are rolul său unic în slujire și lipsa sa de la slujbă este resimțită, constient sau inconstient, de întreaga Biserică. De asemenea, așa cum prezenta preotului este necesară încă de la începutul slujbei, și prezenta con-slujitorilor săi (credinciosii) este necesară tot de atunci. Nu putem să nu remarcăm, cu durere, că multi creștini ortodocși nu au conștiința împreunei slujiri și merg la biserică pentru a se ruga în mod individual. Ei vin întâmplător la slujbe și în diferite momente ale acestora, considerând că participarea la Liturghie este o opțiune care tine strict de trăirea lor individuală. De altfel, o astfel de prezență în biserică nu o putem numi participare la slujbă (care înseamnă slujire) ci, cel mult, asistare.

Primul act prin care se împlineste participarea fiecărui creștin la Sfânta Liturghie este aducerea darurilor de pâine și vin la altar. În Biserica primară la Sfânta Liturghie se utilizau pâini dospite dintre cele folosite în mod curent în alimentație. Era necesar să se sfintească mai multe pâini întregi deoarece, după cum se stie, cei ce participau la Sfânta Liturghie se și împărtășeau, primind cu totii, clerici și laici, Sfântul Trup în mână și sorbind Sfântul Sânge din Potir. Cu timpul, numărul celor ce se împărtășeau a scăzut. Pe de altă parte, datorită abuzurilor și profanărilor la care se putea ajunge prin primirea în mână a Sfântului Trup al Domnului, s-a introdus, în secolul VII d.H., împărtășirea laicilor cu lingurita, de către preot, cu Sfintele Taine în cantități, firește, mai mici. Toate acestea au făcut ca și cantitatea de pâine necesară la Proscomidie să scadă. S-a ajuns astfel ca pentru Sfânta Jertfă să fie suficientă o singură pâine, iar mai apoi numai o parte din pâine. Această pâine a început să aibă o formă și o mărime specială, după sec. VIII fi-

ind desemnată cu denumirea de prescură. Un element care distinge prescura de pâinea obisnuită este pecetea cu care este însemnată prescura. Pecetea este alcătuită dintr-o cruce cu însemnarea "Iisus (IS) Hristos (HR) Învinge (NIKA - în limba greacă)" și se aplică cu ajutorul unui obiect numit pristolnic. Dacă mărimea prescurii este determinată de motive de ordin practic, forma îi este dată de simbolismul ei: rotundă pentru dumnezeirea fără început și sfârșit și pentru rotunjimea pământului. De obicei, indiferent de formă, prescurile se fac din două straturi suprapuse simbolizând cele două firi ale Mântuitorului.

Aducerea darului de pâine și vin la altar de către fiecare credincios este primul act al participării efective la slujbă și, în același timp, una din condițiile împlinirii depline a caracterului de împreună slujire a clerului și a credincioșilor la Sfânta Liturghie.

Înainte de începutul propriu-zis al Sfintei Liturghii, în altar, la adăpost de privirile credincioșilor, preotul, singur sau împreună cu diaconul, săvârșeste un ritual care are aspectul unei slujbe aparte având o formulă de binecuvântare și una de încheiere. Este vorba de Proskomidie care nu este însă o slujbă de sine stătătoare, ci o parte integrantă și indispensabilă a Sfintei Liturghii.

Proskomidia, în esența ei, constă în punerea înaintea a darurilor pentru jertfa liturgică, însăși denumirea de Proskomidie venind de la cuvântul grecesc *proskomizw* care înseamnă a pune înaintea, a aduce, a oferi, a face dar. Mai precis slujba Proskomidiei constă în alegerea, pregătirea și afierosirea de către preot a darurilor de pâine și vin aduse de credincioși la altar. Astfel darurile sunt ridicate la calitatea de Cinstite Daruri, gata pentru a fi sfintite și prefăcute în Trupul și Sângele Domnului în cadrul Sfintei Liturghii.

Preotul, rugându-se, ia prima prescura și, folosindu-se de copie, care este un cutit în forma de lance, scoate pecetea cu însemnele IS, HS, NI, KA și care poartă numele de agnet și îl așează

pe o farfurie de metal care se numește disc. Acest agnet îl reprezintă pe Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Din celelalte prescuri, preotul scoate miridele, care sunt particule în forma de triunghi.

Mirida Maicii Domnului, mai mare decât celelalte miride, este așezată în dreapta agnetului arătând înalta demnitate a Sfintei Fecioare. Ea este cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, este scara ce uneste cerul cu pământul pe care Iacov a văzut-o în vis (Fac. 28,12) pentru că din ea Dumnezeu a luat firea noastră umană. Acceptând să-L nască pe Hristos, Fecioara Maria S-a făcut primitoare din partea neamului omenesc a mântuirii pe care ne-a adus-o Întruparea Domnului. Făcându-se vrednică de această naștere datorită curăției și smereniei ei ea a fost sfintită prin sălășluirea Cuvântului devenind izvor de curăție și nestrucăciune. Ea este sfântă mai presus

decât toți sfinții "mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii", ea este acoperitoarea, apărătoarea, mijlocitoarea și ajutătoarea credincioșilor. Scotând această miridă preotul se roagă ca, pentru rugăciunile ei, Dumnezeu să primească jertfa noastră în "jertfelnicul Său cel mai presus de ceruri".

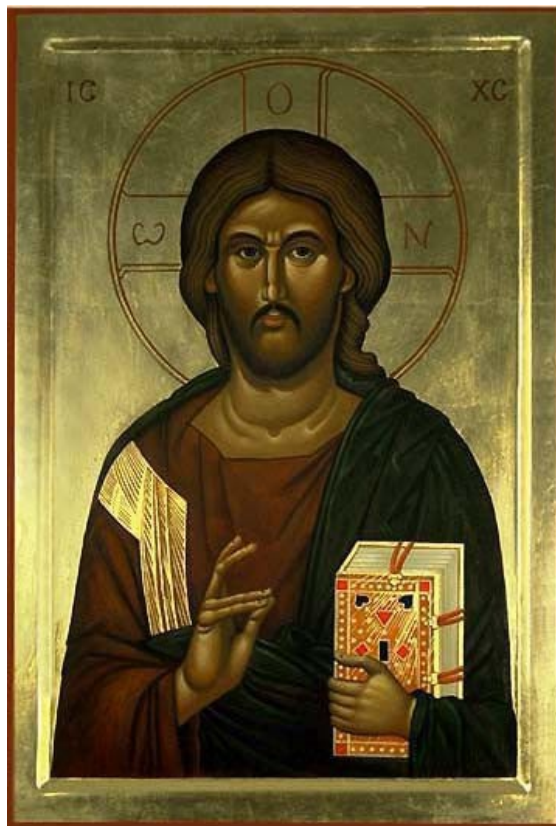
În stânga agnetului și la aceeași înălțime cu acesta se așează miridele în cinstea celor nouă cete de sfinți arătându-se că și ei se bucură de slava în care se află Domnul cel răstignit și înviat, dar nu se află în aceeași intimitate cu Hristos ca și Maica Sa.

Sfintenia constă în "procesul de transfigurare subiectivă a credinciosului prin participarea nemijlocită la viața în Hristos". Sfintenia presupune jertfa interioară, participarea omului la propria lui mântuire prin eliberarea de patimi. Sfintenia este un aspect indispensabil al actului mântuirii și, de aceea, chemarea la sfintenie este adresată tuturor creștinilor. Sfinții sunt aceia care au înțeles această chemare și în măsura în care și-au luat crucea răstignind în ei omul vechi, plin de patimi, păcate și necurăție, ei participă și la slava lui Hristos cel Înviat. "Făcându-se părtași Patimii lui Hristos prin martiriu, asceză, lacrimi și practicarea virtuților evanghelice, sfinții au învins moartea cu El. Ei sunt de acum vii în Dumnezeu pentru că Hristos S-a sălășluit în ei". Sfinții sunt intimii lui Dumnezeu, mădulare de cinste ale Trupului lui Hristos, Biserica. Pentru noi ei sunt un exemplu, o pildă vie a stării la care suntem mențiți să ajungem și, în același timp, un sprijin în lupta noastră pentru dobândirea sfinteniei.

La Proskomidie scoatem miride în cinstea sfinților multumind lui Dumnezeu pentru darurile hărăzite celor ce-i urmează în sfintenie. Se scot miride în cinstea a nouă cete de sfinți, arătând prin aceasta că sfintenia este accesibilă tuturor categoriilor de credincioși și, de asemenea, că toți sfinții se unesc cu noi în rugăciune la Sfânta Liturghie.

În concluzie putem spune că pomenirea Maicii Domnului și a sfinților la Proskomidie scoate în evidență unitatea Bisericii cerești și a celei pământești în Hristos precum și faptul că împărtășirea credincioșilor de El în Euharistie și în orice Taină, nu se înfăptuiește decât în prezenta rugătoare și plină de bucurie constientă a întregii Biserici din ceruri.

Odeta Buțiu (va urma)

Icoana făcătoare de minuni

Miercuri 7 septembrie a venit în Seattle pentru prima dată prețioasa icoană făcătoare de minuni a Maicii Domnului din Sitka-Alaska. Miercuri seara a avut loc o slujbă de vecernie însoțită de acatistul Maicii Domnului după care credincioșii au putut venera această icoană.

Această icoană este una dintre cele maienerate icoane ale Bisericii Ortodoxe din America de Nord fiind sursa multor minuni și vindecări. Icoana a fost pictată la comanda Sf. Inochentie și a stat în catedrala Sf. Arhanghel Mihail din Sitka, Alaska timp de 150 de ani. În 1966 un incendiu devastator a distrus complet catedrala originală dar printr-o minune icoana a ramas intactă.

Icoana este atribuită pictorului iconograf Vladimir Luchici Borovicovschi (1758-1826) care a studiat la Academia de Artă din St. Petersburg și a fost un cunoscut al împărătesei Caterina II.

În 1850 icoana a fost dăruită catedralei de către muncitorii de la compania Rusă-Americană la doi ani după terminarea lucrărilor de construcție.

Cu binecuvantarea PS Nicolai, episcopul Alaskăi această icoană este pentru prima dată în pelerinaj în Statele Unite. Acest pelerinaj de două luni va cuprinde mai mult de 60 de parohii din tot cuprinsul Americii de Nord.

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului din Sitka-Alaska a fost adusă pentru prima dată și în Seattle

Sf. Siluan Atonitul

La 24 septembrie Biserica pomenește în fiecare an pe Sf. Siluan Atonitul († 1938). Sf. Siluan a fost “descoperit” de către Părintele Sofronie în mănăstirea Sf. Panteleimon din Sf. Munte unde Sf. Siluan își trăia ascuns viața de nevoiță ascetică fiind cu totul nebăgat în seamă de către frații din mănăstire. În ciuda faptului că starețul Siluan era aproape analfabet, el, ca nimenea dintre teologii Parisului, a știut să răspundă la întrebările cele mai importante ale vieții Părintelui Sofronie. Starețul Siluan i-a dezvăluit multe din viața lui în Dumnezeu și i-a înmănat însemnările privitoare la luptele sale duhovnicești. Ivirea lui Hristos celui Viu Starețului Siluan a fost un eveniment cu adevărat istoric, determinant pentru întreaga noastră epocă. În cuvintele Părintelui Sofronie, acesta a fost “începutul biruinței, deschiderea către dragostea universală.”

Vă prezentăm câteva fragmente din scrierile Starețului nădăjduind ca acestea să vă deschidă inima către acest sfânt și să vă determine să aflați mai multe despre el.

Despre Dorul După Dumnezeu

Harul lui Dumnezeu da putere de a iubi pe Cel iubit; sufletul e neincetat atras spre rugăciune și nu poate uita pe Domnul, nici macar o singura clipă.

Doamne, iubitorule de oameni, cum n-ai uitat pe sluga ta în pacatul ei? Ci din înaltul Slăvei Tale, Ti-ai aruncat în milostivirea Ta privirea asupra mea și - lucru ce întrece înțelegerea mea - mi Te-ai aratat. Te-am ranit și Te-am intristat neincetat, dar Tu, Doamne, indata ce Te-am chemat, mi-ai dat sa cunosc marea Ta milostivire și uriasa Ta dragoste.

Privirea ta pasnica și blanda a atras sufletul meu.

Ce sa-Ti dau în schimb, Doamne, sau ce lauda sa-ti cant?

*Tu dai harul Tau, ca sufletul sa se aprinda neincetat de iubire și sa nu cunoasca odihna, nici zi nici noapte, în iubirea pentru Dumnezeu. *Cel ce prin Duhul Sfânt ramane aici pe pamant în iubirea lui Dumnezeu va fi și acolo sus cu Domnul, căci iubirea nu poate sa se topeasca. Dar ca sa nu cadem cu gandul, sa ne smerim după cuvântul Domnului: “Fiti ca și copiii, căci a lor este Împaratia lui Dumnezeu” (Matei 18,3).*

Despre Lupta Duhovniceasca Pentru Castigarea Smereniei

Multa vreme nu am fost în stare sa înțeleg ce mi se întâmpla. Imi spuneam: nu judec pe nimeni, nu primesc ganduri rele, imi fac constiincios ascultarea, ma restrang la hrana, ma rog neincetat, și atunci de ce si-au luat demonii acest obicei de a veni la mine? Vad ca sunt în greseala, dar nu-mi pot da seama de ce. Cand ma rog, ei dispar pentru o vreme, dar apoi vin din nou. Mult timp sufletul meu a fost în aceasta lupta. Am destainuit aceasta unor Batrani. Ei au tacut. Eram tulburat și incurcat.

Intr-o noapte, sedeam în chilia mea și deodata s-a umplut de demoni. Am început sa ma rog fierbinte și Domnul i-a alungat, dar ei au venit din nou. Atunci m-am ridicat ca sa fac metanii înaintea icoanelor, dar eram inconjurat de demoni iar unul din ei statea în fata mea în asa fel încat nu ma puteam închina icoanelor fara sa ma închin înaintea lui. Atunci m-am asezat din nou jos și am zis:

“Doamne, Tu vezi ca vreau sa ma rog Tie cu mintea curata dar demonii nu ma lasa. Spune-mi ce trebuie sa fac ca sa se departeze de mine”.

Si atunci am primit în sufletul meu acest raspuns de la Domnul: “Cei mandri patimesc pururea aceasta din partea demonilor”.

“Doamne - am zis atunci - Tu esti milostiv. Sufletul meu Te cunoaste. Spune-mi ce trebuie sa fac ca sufletul meu sa devina smerit”.

Si atunci Domnul mi-a raspuns în sufletul meu:

“Tine mintea ta în iad și nu deznadajdui”

Impresii din tabăra de vară românească

Prima tabăra românească organizată de biserica "Sf. Maria" din Portland la care au participat și membrii bisericii noastre s-a încheiat după șapte zile extraordinare petrecute într-un cadru natural superb lângă mănăstirea "Sfântul Ioan Botezătorul" din Golden-dale.

În timpul acestei săptămâni s-au legat prietenii trainice și de neuitat între copiii care au participat la activitățile organizate.

Copiii le-au plăcut îndeosebi proiectele artizanale pe care le-au făcut, înotul în Columbia River, excursia la observatorul spațial din apropiere și serbarea de la sfârșit când au primit premii și diplome și au recitat și au cântat poeziile și melodiile învățate în timpul taberei. Copii au creat și ornat costume populare naționale, au construit și colorat harta României în relief și au folosit o tematică națională pentru multe alte proiecte. Prezența părintelui Cosmin Vinț din Portland le-a dat prilejul copiilor să facă și câteva lecții de religie.

Părinții au fost plăcut impresionati când la întoarcerea din tabără copii vorbeau mult mai mult și mai bine românește și știau chiar unele rugăciuni.

Mâncarea a fost excelentă în fiecare zi mulțumită eforturilor deosebite depuse de părinții care au participat. Mulțumim tuturor și nădăjduim ca și anul viitor să avem un succes cel puțin la fel de mare ca anul acesta.

Acestă tabără de vară nu ar fi avut loc fără efortul deosebit depus de dnul Lucian Popa din Portland căruia îi mulțumim pe această cale.

Grădinița duminicală

Din 9 octombrie se va înființa o gradiniță la sala de mese a bisericii pentru virstele cuprinse între 1-3 ani și 3-6 ani. Din chestionarele completate pe care le-am primit acestea au fost categoriile de virsta pentru care s-a optat. Multumim pe aceasta cale celor care au raspuns solicitarilor noastre. Dacă sunt copii și mai mari de virsta care vor să ni se alature sunt bineveniti. Totuși programa se va adresa celor între 3 și 6 ani.

Intentiile noastre sunt ca gradinița să nu facă zarvă mare și să fie un ajutor părinților care vor să participe la Sfânta Liturghie însă nu pot veni sau nu au liniște sufletească la Biserică deoarece virsta copiilor lor nu o permite. Stim că au mai fost alte tentative de a aduna copii în același loc pînă acum și sperăm că această gradiniță să își dovedească utilitatea în timp. Cu toate acestea așteptările noastre academice nu sunt foarte înalte. Vedem acest loc că pe unul unde copiii se pot întîlni cu prietenii lor români într-un mod organizat, unde să fie supravegheați și să gasească căldura și liniștea sufletească specifice unei biserici.

Programul va cuprinde: joacă, gustare, activități creatoare și citire de povești cu specific religios pe o temă dată în funcție de duminică în curs. Totodată dacă timpul permite vom încerca să citim povești sau să vorbim copiilor despre tradiții românești, despre viața din România. În ce privește limba – vom încerca să facem tot posibilul să îi facem pe copii să vorbească românește. De un mare ajutor ne-ar fi dacă dvs i-ați atenționat pe copii despre aceasta dinainte – bineînțeles în măsura în care sunteți de acord cu ideea noastră.

Toată programa va fi făcută cu ajutorul și supravegherea părintelui Ioan. Dumnezeu de altfel este parte integrantă din această activitate așa cum este sufletul tuturor activităților adresate Bisericii.

Din punct de vedere financiar vom încerca să nu afectăm

bugetul Bisericii cu activitățile noastre. De aceea dacă aveți jucării/ puzzle-uri/ cărți care nu vă sunt necesare sau rechizite care vă sunt surplus vă rugăm să ni le dați nouă. Multumim anticipat pentru asta!

Referitor la cine vor fi educatorii acestei gradinițe răspunsul este: noi, toți cei ce vom putea să fim voluntari în unele duminici. Gradinița va fi organizată în așa fel încît dacă cineva se va decide să rămîna ca singur educator la gradinița, fără alt ajutor să știe ce să facă – de la început pînă la sfîrșit. De asemenea e vorba de un angajament pe care fiecare dintre noi și-l ia numai în duminicile în care își permite asta. Vă multumim celor care încă din chestionare v-ați oferit să ne ajutați în acest fel. Iar pentru ceilalți care au intenția să ne ajute vă așteptăm să ne dați de veste.

Sperăm că totul să funcționeze conform așteptărilor noastre. Timpul ne va arăta asta. Dar știți cum se spune: ”planurile de acasă nu se potrivesc cu cele din țirg” așa că vom încerca să ne adaptăm în teren de la situație la situație. Astfel încît dacă aveți idei, vă rugăm să ni le spuneti fiindcă acolo unde sunt mai multe capete luminate și treburile merg mai bine. Totul este să ne atingem scopul final: copiii să își gasească și ei pacea și liniștea sufletească. Iar dacă copiii au să simtă dorința să mai vină și rîndul viitor și au să își traga părinții de minică ca să îi aducă la Biserică, vor ști cite ceva despre religie, obiceiuri religioase, etc noi ne declaram multumiti. Sperăm că și dumneavoastră.

Fiind foarte constienți că mai ales de dvs și de copii dvs depinde succesul acestui proiect vă așteptăm să vă alăturați nouă începînd cu 9 octombrie și contăm pe ajutorul dvs.

Pentru informații suplimentare puteți vorbi cu părintele Catana sau trimite un email la adresa anaomu@yahoo.com.

Vă multumim anticipat !

Biserica Ortodoxă Română „Sf. Trei Ierarhi” Seattle

Ajutoare pentru frații noștri din România

Ca urmare a apelului făcut în ultimul număr al buletinului pentru strîngerea de ajutoare pentru sinistrații din țară afectați de inundațiile catastrofale din vară am început să primim donații în haine și în bani.

Deoarece iarna se apropie cu repeziciune și dorim ca aceste ajutoare să ajungă înainte de venirea ei data limită pentru strîngerea lor este 5 octombrie. Dacă doriți să contribuiți vă rugăm să o faceți cât mai repede.

Avem puncte de colectare în câteva locuri din jurul Seattle-ului:

Odetta Buțiu (425) 883-1497
16039 NE 112th ST, Redmond, WA 98052

Margareta (Mimi) Tirtu (425) 235-1608
15901 SE 176th PL, Renton, WA 98058

Virgil Zanidache (425) 775-6781
Shoreline

Orele de colectare sunt între 6pm și 8pm. Vă rugăm ca hainele aduse să fie în bună stare (sau foarte bună), curate și sortate.

În cazul ajutoarelor în bani, lucrul este mai simplu. Puteți trimite cecurile pe adresa bisericii (P.O. Box 53151, Bellevue, WA 98015-3151) menționînd pe cec “Ajutoare-Romania”. Toate donațiile sunt tax-deductibile.

Situația Financiară

La 20 septembrie 2005 biserica dispunea de \$328,667.33 în conturile de la Bank of America plus \$30,000 la US Bank. Reamintim că la Adunarea Generală din 6 Februarie a fost votată o rezoluție ca membrii parohiei să contribuie cu un pledge lunar de \$50 pentru anul în curs. Acest pledge este important pentru a asigura un venit constant și stabil pentru bugetul bisericii. Rugăm deci pe cei care nu și-au plătit acest pledge în fiecare lună să facă aceasta și să menționeze episcopilor (sau pe check) “pledge lunar” pentru a putea ține o evidență corectă.

*Aniversări în comunitatea noastră**Luna septembrie*

1 Miron Ioana, Oprea Maria
 2 Miheștean Lucreția, Nicolae Costică
 3 Mureșan Rodica
 4 Mureșan Otilia
 5 Răutu Bogdan
 7 Lucy Ion
 8 Gavrilă Daniel
 9 Anderson Cristina
 10 Marton Gabor, Oprea Radu
 11 Dumbravă Georgeta, Pravăț Dan, Tegzeș Claudiu
 13 Marcu Cornel, Perian Ionel, Butnar Elisabeta, Butuc Dorina, Mioc Pera, Ruja Iasmina
 14 Bălan Cristina, Rees Randy
 15 Fedorean Nicolae, Munteanu Laura
 16 Andrei Dumbravă, Avram Gigel, Ghizilă Teodora
 18 Pașca Alin, Popescu Casian, Cocerhan Vasile, Naziru Mihai
 19 Moise Radu, Ifrim Clement, Vasiliu Radu, Dănilă Maria
 20 Motea Florin, Repede Emil, Tudorache Ioana
 21 Nicoară Alexandru, Ciucă Mircea, Dănilă Eugenia
 22 Dragu Liliana, Larhs Anthony, Berecz Sofica
 23 Berecz Alin, Iovaneli Mihai, Militescu Mihael, Nistor Claudia, Țibelea Marioara, Vasile Adrian
 24 Pleșa Adina, Achilles Cristina, Buluc Doru
 25 Rădăuceanu Dorel, Botez Eugenia, Preda Mariana, Stamate Coca
 26 Dumbravă Daniel, Ilac Ana-Maria, Vlad Aurel
 27 David Ionel, Dincă Marin
 28 Bucșe Sorin, Eleneș Carmen, Olariu Eugenia, Ștefu Ion
 29 Olt Emanoil

Luna Octombrie

1 Vrânceanu Elena
 3 Munteanu Angelica, Niculescu Constantin, Pinteș Mihaela, Sitaru Eduard, Vrânceanu Petre
 4 Băcioiu Ana, Ion Mihai, Muresan Brian Vasile
 5 Achilles Ana, Costea Mihai, Gogan Tudor, Nălbantu Silvia
 6 Hera Gabriel, Negară Gabriela, Druță Paul
 7 Aluaș Vasile, Sitaru Luminița
 8 Mureșan Paulina, Potolea Vasile
 10 Burlacu Ovidiu, Romanschi Laura
 11 Scutaru Carmen
 12 Bălan Daniel, Stoica Livia
 13 Andreiu Geanina, Cocerhan Ovidiu Mihail, Ispas Nicoleta, Țurlea Adriana
 14 Tudor Toma
 15 Predescu Adrian, Ursu Maria
 16 Moldovan Valentina, Nicula Lăcrămioara, Rădăuceanu Teodor
 17 Andrașan Daniela, Gruescu Georgeta
 18 Anania Tina
 19 Crăciun Ovidiu, Ionescu Florentin, Moraru Dănuț
 20 Folta Florin Ovidiu, Smărăndoiu Carmen
 21 Dominic Irina, Suci Irina
 22 Druță Alina
 23 Naziru Grigoleta Liana, Tudor Daniela
 24 Andrei Cezar Cristian, Mureșan Daniela, Popescu Mihai Radu
 25 Marinakis George
 26 Botez Marius, Niță Marius Dumitru, Stranski Gerald, Suci R. Monica
 27 Breban Ghiță, Keppel Irina-Andreia, Preda Diana
 28 Vlăsie Camelia
 29 Mirea Victoria
 30 Cobrescu Victor
 31 Petru Yordan, Trufinescu Tudor

Tuturor sărbătoriiților le urăm din inimă un călduros “*ΛΑ ΜΥΛΤΪ ΑΝΪ*”, și rugăm pe Dumnezeu să reverse în sufletele lor un izvor de bucurii, pace și fericire și să le dea multă sănătate.

Celor ce poartă numele de Dumitru sau Dumitra, le urăm să aibă multe împliniri în viață, succese, sănătate și bucurii. Sfântul Dumitru să vă ajute să învingeți toate greutățile. *ΛΑ ΜΥΛΤΪ ΑΝΪ!*

(Dacă observați greșeli sau omisiuni cu privire la datele de naștere vă rugăm să ne contactați la adresa buletin@ortodox.org. Datorită unei erori editoriale lista aniversărilor din luna august nu a apărut în numărul trecut. Ne cerem scuze pentru omisiune.)

Botezuri

Sâmbătă 20 august a fost botezată în numele Sfintei Treimi fetița Maria Juliana Bojica fiica lui Sorin și Daniela Bojica având ca nași familia Giulian și Pușa Milascon.

Tot sâmbătă a fost botezat Ștefan Nicolas Dumitrescu fiul lui Cătălin și Anca Dumitrescu fiind adus în fața Sfântului Altar de nași săi Vasile și Rodica Stoiță.

Duminică 21 august a primit baia Sfântului Botez Daniel Chindrisi fiul lui Flaviu și Cosmina Chindrisi. Nași au fost Călin și Luciana Chindrisi.

Dorim copiilor botezați, părinților și nașilor ca harul Domnului să le lumineze viața, să trăiască mulți ani fericiți cu sănătate și împliniri!

Programul Slujbelor religioase

Duminică 11 septembrie	12:30	Sfânta Liturghie
Joi 8 septembrie	12:30	Nașterea Sf. Fecioare Maria
Miercuri 14 septembrie	12:30	Înălțarea Sfintei Cruci
Duminică 18 septembrie	12:30	Sfânta Liturghie
Duminică 25 septembrie	12:30	Sfânta Liturghie
Duminică 2 octombrie	9:30*	Sfânta Liturghie
Duminică 9 octombrie	12:30	Sfânta Liturghie
Vineri 14 octombrie	12:30	Prea Cuv. Maică Parascheva
Duminică 16 octombrie	12:30	Sfânta Liturghie
Duminică 23 octombrie	12:30	Sfânta Liturghie
Miercuri 26 octombrie	12:30	Sf. Dimitrie Izvorătorul de Mir
Duminică 30 octombrie	12:30	Sfânta Liturghie

*Duminică 2 octombrie vom celebra Sfânta Liturghie împreună cu gazdele noastre de la biserica "Sf. Spiridon" la ora 9:30 am datorită festivalului.

Slujbele vor avea loc în catedrala ortodoxă rusă "Sfântul Spiridon" 400 Yale Ave. N. Seattle (la intersecția cu Harrison St.)

Preot paroh: Ioan Cătană
 Președinte: Virgil Zanidache
 Vicepreședinți: Val Dominte, Emanoil Mureșan
 Secretar: Valentin Ispas
 Casier: Adi Oltean
 Controlori: Ionică Crețu, Cornel Marcu

Comitetul de Doamne:
 Președintă: Elena Dominte
 Vicepreședinte: Lucia Albuț, Lucy Mureșan
 Secretară: Floarea Cătană
 Asistentă secretară: Roxana Tănăsescu
 Casieră: Gina Gheorghiu
 Controloare: Gina Dănilă, Mimi Tirtu

Informații de contact:
 Părintele Ioan: (425) 442-8296,
 ioan_catana@ortodox.org
 Consiliu: council@ortodox.org.
 Buletin: buletin@ortodox.org

The "Three Holy Hierarchs" Church
 P.O. BOX 53151
 Bellevue, WA, 98015-3151
 (address correction required)

TO:

Cititi Buletinul Parohial
 "Cuvântul" si pe internet la:
www.romaniinszattlg.com